

НОВИ ДНИ

Редакторъ:
Антонъ Христовъ
Излиза ПЕТЪКЪ.
Годишенъ абонаментъ 50 лв.
Броя 1 левъ
Публикации: по споразумение.
Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

Седмиченъ бележникъ.

Навсякъде разложение.

На днешния денъ почти всички вестници ще посветятъ уводни статии за великиятъ християнски празникъ и ще се заклеватъ въ Христовитѣ добродетели и учението му. Всички ще се биятъ въ гърдите съ неговото име на уста и ще призоваватъ **правдата и любовта** между хората, като основа на Христовитѣ добродетели.

Всички ще пишатъ слова, слова. А какъвъ фалшъ! Още сжщия денъ тия, които ужъ „отъ сърдце“ празнуватъ неговия празникъ, ще оросятъ пжтътъ си съ антихристиянски дѣла, слова и мисли.

Нали за народа трѣбва да се пишатъ хубави думи? — Да четете тамъ и да се надѣва. . . И сжщитѣ, които днесъ ще призоваватъ къмъ **миръ**, вчера сж насъсквали народа къмъ безредици, насаждали сж умраза, а утре ще продължаватъ своето антинародно дѣло.

Думитѣ ни не сж празни. Подкрепяме ги съ факти. Органътъ на свещеническото братство въ Варненската и Преславска епархия в „Християнска защита“ въ бр. 16 и 17 печата статия „**На оржжие!**“ Цитираме безъ коментари нѣколко пасаже: „**Ти ще ввемешъ какъво оржжие имашъ и ще се помъчишъ да отбиешъ нападението на разбойниците!**“ (?) (Отнася се за болшевишката опасностъ.)

„**За това викаме на оржжие! Мобилизирай се, въоржжи се и бжди готовъ всѣки часъ. Самъ скочи, грабни оржжието си, брадвата си, тоягата си и пречули ржцетѣ на разбойниците, каинниците, братоубиците!**“

И това го пише християнски вестникъ! Затова ние не върваме въ парфюмиранитѣ слова, които изобилно се изливатъ срещу Рождество Христово и Великъ-денъ.

Не говори ли това за лишена пжтъ, че християнскитѣ добродетели сж станали само думи, съ които се кичатъ звани и незвани?

Ra—Ra

и се закъснява съ узрѣването му. Трета и четвърта копанъ се извършватъ съобразно развитието на памука, сушата, влажнитѣ и пр. Тамъ кждето памука се напоява изкуствено, препоржчително е сжщото да не се прилага въ последнитѣ крайни лѣтни месеци.

За нашата околия беридбата на памука трѣбва да става на четири-петъ ржце, като събралиятъ памукъ се оставя на слънце 4-5 часа за да изпусне излишната си влага, следъ което се прибира въ сухо, провѣтриво помѣщение.

Едно мнение за обществени реформи.

Заговори ли се въ камара, въ общински съвети, въ дружествени и банкови събрания за икономии въ разходитѣ и отправили се апелъ отъ хора извънъ управляющитѣ и управителни съветѣ, поради икономическата криза, за намаление на общитѣ бюджетни разходи—както това стана и въ последното годишно събрание на нашата популярна банка—отъ високото мѣсто и веднага отговаря: „Господа, трѣбва ли, наложили се да намалимъ разходитѣ си, нѣма що, и заплатитѣ ще намалимъ.“ „Управниче“—казвамъ азъ—„ти трѣбва да изправишъ твоя манталитетъ и преди да замишиши намаление на оскжднитѣ заплати на изискващитѣ чиновници, ти имашъ възможностъ да направишъ по други безболезнени икономии отъ другаде. Чиновникътъ, като всѣки работникъ, служи за хлѣбъ, за своя и на семейството си прѣхрана и справедливостта го изисква да се отнеми не първомъ отъ него, а отъ тоя който е стжпилъ на служебенъ постъ, при осигурена порано прехрана, за общественна идея и народно добро. Не чиновника е който пръвъ трѣбва да понесе намаление на заплатата си, а общественикътъ: министъръ, депутатъ,

членъ на управляющъ съветъ и пр., който при изборъ, отъ името на всевъзможни декларации за благо на обществото, е заелъ управляющия „си постъ. И той, рѣдко е при желание отъ държава, община, управителенъ съветъ на банка и пр. да се посѣга най-първо на заплати, възнаградения, тантимеи, заседателни, командировачни, превозни сръдства и пр. на министри, на депутати, на кметове, на членоветѣ на управителни съвети. И следъ като тия общественици избраници останатъ да служатъ дори безплатно, тогава чакъ редъ би дошелъ да се потърсятъ икономии въ заплатитѣ на работниците имъ. Работникътъ и чиновникътъ служи за насжщия хлѣбъ, а общественикътъ избраникъ—за идея, за благо само на други: на държава, община, дружество и пр.“

И тъй въ нашата популярна банка на първо време трѣбва да се съкратятъ възнаграденията на лицата отъ управителния съветъ: заседателни и командировачни, че после друго какъво и да е.

Тогава само не би имало сегашното надпрѣварване на достойни и недостойни за всѣки изборенъ служебенъ постъ.

Д, С

душитѣ на благороднитѣ, на идейнитѣ хора, на мжченицитѣ за по-свѣтълъ животъ, на униженитѣ и оскърбенитѣ, на потиснатитѣ. . .

Ние живѣемъ съ дълбоката вѣра, че на тая земя ще грейнѣ повече слънце, ще зацарятъ: радостъ, миръ, братсво и равенство. . . На тая хубава земя, облѣна въ сълзи и кърви, нѣма да има човѣкъ, който предлагайки своитѣ ржце за трудъ, да стои гладенъ, нѣма да се гонятъ хората за своитѣ идеи, за своята вѣра. . . Празнуването на великденъ тогава нѣма да е една етикеция, задъ която днесъ сититѣ, доволнитѣ, насилинитѣ се криятъ и търсятъ оправдание за своитѣ беззакония, а ще е единъ общъ химъ на трудещитѣ се по цѣлъ свѣтъ зарадъ които дойде и умре Исусъ.

Хр. Върговъ

Хр. Сърджозъ—агрономъ.

Памукъ.

Долнитѣ редове нѣматъ за целъ да препоржчатъ памука като култура, отъ която би могло да се очакватъ доходи за земеделскитѣ стопанства въ околията ни. Мисълта тукъ е, че вследствие днешнитѣ оскждни сръдства на стопанитѣ, желателно би било до известна степенъ, сжщиятъ самъ да си произведе нужния за домакинството памукъ.

Производството на памука у насъ въ памукопроизводителнитѣ центрове и това въ други райони за вжтрешно и собствено употреблѣние е жизненъ националенъ въпросъ, понеже вноса на сжщия и неговитѣ произведения въ страната ежегодно поглъща огромни суми отъ нашата оскждна чужда валута. За да бжде ясно на читателя, по долу даваме данни за размѣра на вноса на памукъ и памучни произведения по години.

Год	Килогр.	Л е в а
1923	11,377,832	1,582,444,939
1924	8,413,556	1,297,702,689
1925	10,595,696	1,782,100,933
1926	9,183,673	1,405,276,678
1927	12,365,393	1,530,029,838
1928	12,255,398	1,584,275,094
1929	10,886,625	1,556,207,504
1930	7,829,754	810,684,010

Отъ горнитѣ данни се вижда, че една четвъртъ отъ нашия вносъ съставлява памука и неговитѣ произведения. Този вносъ може да се избѣгне, ако нужния за фабрицитѣ памукъ би се произвеждалъ въ Южна България, кждето условията за неговата култура сж отлични, а за частно употреблѣние въ домакинството, особено въ нашата околия, всѣки стопанинъ да си засѣе 2-5 ара отъ сжщия.

Общо взето за околията земеделскитѣ стопани, благодарение че си произведоха нужния за домакинството си памукъ, сжщитѣ спестиха отъ своитѣ оскждни сръдства около 1½ милиона лева.

За голѣмо щастие на памучното производство, помучната индустрия у насъ сравнително е добре развита.

Днесъ въ страната ни има 6 памучни фабрики съ 26,940 вретена и съ единъ капиталъ отъ

гласено за господствуваща вѣра въ римската империя. Новата религия отъ подземията излиза надъ земята, тържествува, ала тя вече губи своята нравствена сила (динамика); тя печелила количествено, ала губѣла морално, по израза на единъ отецъ (Иеронимъ). Свѣтлото, радостното учение на Исуса и апостолитѣ било обезценено. Църковницитѣ заставатъ на страната на силнитѣ на деня, на царе, властници и санкциониратъ отъ името на Христа: *робството, деспотията, клетвата, сжда, неравенството, експлоатацията, войната, смъртното наказание.* Християнски властници при благословията на църковницитѣ, избили милиони хора. Нѣщо повече тия духовници сами станали деспоти и признали економическото неравенство, за *божественъ редъ на нѣщата.*

Въ продължение на седемнадесетъ вѣка християнс вото успѣ да издигне великолѣпни църкви (храмове), въ разни стилове, но въ тѣхъ нѣма топлината на Христа, нѣма жизненостъ, динамичностъ.

Всичко идейно въ историческия животъ на европейци и новосвѣтци, въ новото време, е творено вънъ и далечъ отъ християнската църква. Борбата противъ абсолютизма, противъ робството, противъ войнитѣ, противъ неравенството, противъ насилието на сѣвѣтъ, мисълъ, слово е дѣло не на църковници и християни, а на свободни умове, дори невѣрници. Това е присжда надъ историческото християнство, което съ прѣстъ не е побутвало хода на човѣшкия прогресъ.

Християнитѣ наредили всѣка година да спомватъ възкресението на Исуса. Това е хубаво. Да спомвашъ деня на възкресението на она, който е влѣзалъ въ конфликтъ съ всичко нищожно и долно въ живота, проповѣдвалъ новъ редъ на нѣщата и за идеитѣ си увисналъ на кръста, това е велико благородно. Около духа на такъвъ великанъ се възпламенява и най апатичния и успѣхътъ е голѣмъ. Но, ако всичко това се прави само за очи, да се изпълни церемонията, безъ да засегне духа—това е страшно лицемерие, по-лошо и отъ безбожието. . .

Спомватъ възкресението на Исуса, а вчера се клаха (избиха 30 милиона хора) и се готвятъ да вършатъ това утре. . .

Спомватъ възкресението на Исуса, а едни потжватъ въ разкошъ, а други сж облѣчени въ дрипи, замръкватъ вечеръ безъ кора хлѣбъ. . .

Спомватъ възкресението на Исуса, а се опиватъ.—Рождество—пиянство! Възкресение—пиянство! Каква красота! . . .

Исусъ не може да възкрѣсва въ такава антисоциална атмосфера. Той отдавна е изгоненъ отъ Иродовци и Пилатовци изъ църквата и живота.

Все пакъ Исусъ—вѣчното добро—не е престаналъ да се ражда и възкрѣсва въ живота. Той възкрѣсва и действува въ

Великденски мисли и настроения.

Кой е Исусъ? Не е ли той живитѣ, както твърдятъ нѣкои мисленици? Не. Исусъ е реална личностъ. Въ евангелската история има нѣщо митично, илюминацията история на езическитѣ народи. Споредъ тая история Исусъ е роденъ въ пещера, като персийския богъ Митра, като девица, като Буда и т. н. Исусъ жедува смъртъта си, както всички богочовѣци въ езическия и еврейския свѣтъ. Исусъ е продаденъ за 30 сребърника, посрѣщанъ и изпращанъ съ цѣтя както е правено съ богочовѣшкитѣ жертви. Исусъ умира и възкрѣсва въ ранна пролѣтъ, като Адониса, Озириса, Мелкарта, Мардука, Диониса и др. богове. Въпрѣки това Исусъ е реална, историческа личностъ. Той е мораленъ, религиозенъ и социаленъ учителъ. Учението на Исуса е ясно и разбрано. Въ него нѣма мъглавость, противоречие. . . Богътъ на Исуса не е отвлечено понятие, а деятелна любовъ.

Исусъ завари единъ *антисоциаленъ, антимоаленъ строй и се загъ съ неговото реформирание.* Той проповѣдва новитѣ идеи: *любовъ къмъ всички хора, дори и къмъ враговетъ ни, миръ, братство и равенство.*

Преди Христа народитѣ считали труда нѣщо недостойно. Новото, обаче, което Исусъ донесе на свѣта относно труда е, че *всѣки трѣбва да работи.* Самъ Исусъ порастналъ сръдъ бедно трудяше се семейство. Той за да издигне труда, работилъ самъ. Съ труда си Исусъ далъ примѣръ на своитѣ последователи да обичатъ труда, да не бждатъ *дармоеди на близки на общество и държава.*

Всички ученици на Христа били хора из труда. Не другъ а Християнския апостолъ (Павелъ) казва:

— *Който не работи, не трѣбва да яде.*

Исусъ влѣзълъ въ конфликтъ съ силнитѣ на деня, съ законници, книжници, фарисеи, духовници, властници. Неговата речъ, произнесена преди две хиляди години, противъ книжницитѣ и фарисейитѣ и днесъ предизвиква трепетъ и удивление за решимостта да се каже всѣкому истината.

— Горко ви, книжници, фарисеи и лицемерѣри, защото затъ вжрате вратитѣ, водещи за царството Божие—нито вие влизатъ, нито пушате другитѣ да влѣзатъ въ него.

— Горко ви, лицемерѣри, защото приличате на боядисани (шарени) гробове—отъ вънъ красиви, а вжтре пълни съ нечистотии. . .

Исусъ за своето новаторско учение, билъ оскжденъ на кръста отъ смъртъ отъ Иродовци и Пилатовци. . . Мжченическата, обаче, кръвъ на Исуса, пролѣта на кръста, става спонтелно животно, което съединява първитѣ християни въ една душа и единъ тѣло.

Първитѣ християни свѣтили сръдъ е *езическия и еврейския свѣтъ; тѣ живѣли на земята, но като гора раждани на небето.*

Въ началото на IV-ия вѣкъ християнството било провъз-

Изъ печата.

В. „Камбана“ отъ 3 април пише: „Спекуланти, голъми спекуланти дератъ кожата на производителя и на консуматора. Корупцията е голъма. Бъха нападали и Георги Петровъ, че билъ добре съ захарнитъ фабрики. А какво тръбва да се каже днесъ, когато цената на захарта стигла 29 з0 лв.“?

„Има много оплаквания за рушветчиликъ при назначения и уволнения. Конкретни факти се рядко изнасятъ, защото рушветътъ не се доказва лесно. Злото прочее, е толкова по-вредно, че се чувствава отъ народа много болезнено и подхранва една страшна мълва, която не може да се контролира, нито да се оборва отъ никое полицейско и друго насилие“.

И ние сме за диктатурата на закона докато проповъдниците на тъй наречената „силна ръка“ искатъ да се въведе диктатурата на произвола, на беззаконието. Диктатурата на беззаконието, обаче, ще означава ни по-вече, ни по-малко отколкото едно поставяне отрова върху люта рана... Ще последва неминуемо отравяне.

в. Камбана, бр. 14

ХРОНИКА

Въ брой 14 на вестника ни нашиятъ сътрудникъ г-нъ Христовъ написа статия: „Какво става въ училищата“. Тази статия е дала поводъ на единъ анонименъ „Родител“ да напише една бележка подъ сжщия надсловъ въ „Общ. Трибуна“, но не за разъяснение на въпроситъ, повдигнати и аргументирани сериозно и достойно отъ г. Хр., а откривайки въ неговия подписъ личността на редактора ни, да се навърля върху му съ въпроси и изрази, нѣмайки нищо общо съ помнатата статия, въ замѣна на което въ всѣки редъ прозира една злоба и нисша моална култура. Ние поздравяваме „Родителя“ за индийското му ясновидство да открива отъ инициалитъ - личноститъ, обаче, съжеляваме, че манталитета и културата му не ни позволяватъ да се занимаваме съ него.

Вестникъ „Танъ“ съобщава, че антигерманския бойкотъ на евреитъ отъ цѣлъ свѣтъ ще има сериозни последици за търговията на Германия съ Англия и особено съ Съед. Шати.

Всички Германски стоки, които се внасятъ въ Америка минаватъ презъ еврейски ржце. Така, че съ бойкота Германия ще се лиши отъ едно износно перо въ размѣръ на 2 милиарда франка.

Ал. Т. Ковачевъ.

Великъ-денъ.

(Страници изъ единъ дневникъ).

Тиха априлска нощъ. Небето бѣше ясно и усѣяно съ хиляди малки звезди. Нощниятъ хладъ покриваше леко града, който тихо дремѣше предъ великия християнски празникъ.

Седя до масата самъ и подпрѣлъ леко глава, мисля за тоя день, който вече идваше. Гърдитъ ми се вълнуватъ отъ нѣкакво лудо очакване. Азъ вѣрвахъ, че тоя день носи щастие и радостъ на всички, че той лѣкува болнитъ и отрива сълзитъ на тия, които сж имали злата орисия да бждатъ бедни, недѣгави и нещастни въ живота. Но, уви! Азъ съмъ се лжелъ, защото всичко онова хубаво, което си мислѣхъ за оная день, бѣше само една хубава приказка, която въ сжщностъ не е никага сжществувала. Въ тоя великъ празникъ хората виждаха

Вследствие на антисемитскитъ движения въ Германия много артисти, писатели и художници, известни въ цѣлъ свѣтъ, бѣгатъ отъ тамъ. Въ Виена пристигнаха следнитъ еврейски знаменитости:

Бернардъ Келерманъ, Максъ Либерманъ, Конрадъ Файдтъ, Максъ Райнхардъ, Томасъ Мано и други.

Министра на правосъдието г. Качаковъ е отправилъ наредба до сждия-изпълнителитъ съ която имъ препоржчва, като не оставятъ незащитени интереситъ на кредиторитъ, да полагатъ грижи за длъжнитѣ, които не бива да се оставятъ въ положение на гладъ и мизерия.

Миналата седмица неизвестни крадци сж влѣли члѣ въ гимназията, разбили чекмеджетата въ дирекцията и задигнали 4,000 лв.

За „день на запесяването“, бѣше определенъ вторникъ, 11 т. м. Училищитъ се отъ всички училища излѣзоха преди обѣдъ на боровата гора. Войници изкопаха дупки, а ученици отъ гимназията засаждаха борчета и др. дрѣвчета.

На 7 и 9 т. м. недѣлното уще „Мария Луиза“ и безплатнитъ ученически трапезарии дадоха своитъ утра. Особено добре бѣше изнесено утрото на трапезарията, въ което участвуваха деца отъ всички училища.

Отъ 10 т. м. хлѣбътъ е отъ чисто пшенично брашно и ще се продава по досегашната цена - 4-10 лв.

Комисарството е съставило актове на нѣколко лица за отказване да продаватъ захаръ.

Захарята е нормирана 26 и 28 лв. кгр.

Миналата недѣля въ гр. Шуменъ се е състоялъ голѣмъ съборъ, на който сж говорили м-ритъ Д. Гичевъ и В. Димовъ.

Главниятъ учителъ при училището „Св. Св. Кирилъ и Методий“ — тукъ, умолява всички бивши учители при училището, да изпратятъ портретитъ си за попълване училищния албумъ. Портретитъ да бждатъ придружвани съ кратки биографични бележки.

За починалитъ, това да сторятъ тѣхнитъ близки.

Нека лицата, до които това съобщение се отнася, погледнатъ на него съ най-голѣма сериозностъ.

Постжрили въ трапезарията.

- 1) Ив. Абаджимариновъ 20 кгр. брашно.
- 2) Анастасия Димитрова (ученичка) за покойнитъ си родители 4 хлѣба, 1 кгр. маслини.
- 3) Стефания Бобева 1 кгр. бобъ, 1/2 л. олио и 5 хлѣба.

- 4) Бр. Озчарови 1 тенекия свинска масъ.
- 5) Софка Д. Ковачева 200 лв.
- 6) Г-жа „Х.“ 190 лв.

По случай задушници.

Тодорка Калпакчиева 2 чении. Кера Т. Анастасова 2 хлѣба. Ганка Габровска 3 кгр. бобъ и 1 вѣнекъ лукъ.

Баба Тонколовска 1 хлѣбъ и 1/4 маслини. Ганка Попова 2 хлѣба и жито. Маринка х. Василева 10 к. бобъ. Мария Ганева 2 хлѣба. Стсянка Милкова 2 хлѣба.

Комитета на безпл. уч. трапезарията благодари много на г-нъ Ив. Жековъ, за дето отпусна салонътъ на киното безплатно за утрото на трапезарията; на г. г. учителитъ и учителкитъ отъ всички училища, които подготвиха и изнесоха забавата, както и на гражданството, ксето масово посети утрото.

КНИЖНИНА

Получени книги въ редакцията: сп. „Страници за всички“ кн. 29 съ следното съдържание: Тихоокеанската трагедия, Ще царува ли Рупрехтъ Баварски, Японската жена, Трагедията на Ив. Кройчеръ, Комунизмътъ въ Китай. Провинцията е будна и пр. Аб. 120 лева, ул. Гурко 20, София.

сп. „Звезда“ кн. 16 съ следното съдържание: Хр. Радевски Борба стих; Н. Ковачевъ: Банковиятъ капиталъ въ България; М. Рубинцайнъ: Въ борба за усвояване новата техника; Г. Бакаловъ: Класовиятъ ликъ на Ст. Михайловски; Б. Каменовъ: Цанковщината като разновидност на бълг. фашизмъ; А. Върбановъ: Кризата въ държавни приходи. Академията на наукитъ въ С. С. С. Р.: Къмъ всички хора на науката. Вътрешенъ и външенъ прегледъ. Книжовни и публ. бележки. Абон. 160 лв., ул. Джбова 1, София.

КУЛТУРА, илюстриранъ седмичникъ. Броя 2 лв. Годишенъ абонаментъ 80 лева. Съ 10 премии 200 лева.

Брой 3 съдържа: Ще се здрави ли Европа? — Защо се раждатъ по-вече момчета, а има по малко мъже? — Филмова страница. — Културенъ прегледъ, пѣстра страница. — Тайната на ясновидството. Бащата, разказъ отъ Леонардъ Франкъ и пр. . .

Искайте безплатенъ каталогъ за премиитъ отъ Юмрукъ-чалъ. 10 — София VII.

Получи се въ редакцията.

Сп. Нашето дете, кн. 2-3 отъ г. VI, редакторъ проф. д-ръ Ст. Ватевъ, съ следното съдържание:

1. † Д-ръ А. Головина.
2. Проф. Д-ръ Ст. Ватевъ — Па-

зете децата отъ скарлатина. 3. Ил. Краевъ - голѣмата обществена задача за възпитанието на подрастващитъ. 4. Д-ръ Т. Станевъ — Детската хигиена. 5. Кр. Ценовъ — Обществениятъ животъ презъ ранното детство. 6. Изъ Съюза за З. Д. Б. — Подготовка деня на детето. 7. Изъ книгитъ и печата.

Страници за всички, кн. 30 съдържа:

Страни и събития на деня, На кжде отива свѣтътъ, Истински истории, Наука, Първобитни хора, Новото въ свѣтов-

ната култура, Свѣтовенъ меченъ прегледъ, Научни.

Абонаментъ 120 лв., „Гурко“, 20 — София.

Важно сжщо за всички отчетници.

Вестникъ „Нови дни редовенъ членъ на съюза на журналиститъ може да печата държавни, общински и др. съявления.

Платете си абонаментъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

СТОЛАРСКА РАБОТИЛНИЦА „РОДНО ИСКУСТВО“

Съобщава на гражданството, че изработва всички ВИДОВЕ МЕБЕЛИ: врати, прозорци, булски сандѣци, училищни и канцеларски пособия и др. на най-иеносни цени.

За да се уверитъ посетете работилницата на пл. Независимостъ (Турския пазаръ) въ дюкянитъ на **Г. Крачуновъ.**

1 — 8

КНИЖАРНИЦА „ИСКРА“

Ал. Бояджиевъ

ТРЕДЖУМАЯ

Продава по случай празникитъ съ намалени цени всички прочитни книги.

Народна застрахователна кооперация „ЗАДРУГА“

осигурява за **животъ**, противъ **пожаръ**, разни **стоки**, **машини** и пр.

Лозунгътъ на кооперацията е: **СТОТИНКАТА** на **КООПЕРАТОРА** за **КООПЕРАЦИЯТА**.

Акционерното дружество — това е стотинката на бедняка, дадена на богатия; **Кооперацията** — това е стотинката на бедняка, дадена на бедняка.

Представителъ: **Антонъ Христовъ** — Е. Джумая.

Шуменъ, Печатници, „Спасъ Поповъ“, 41 — 1933.

своята немощъ и беднотия и страдаха още по-вече. Нѣмаше сѣкашъ никаква радостъ въ тоя день, а една жестока измама, кждето се разбиваха всички надежди и мечти. Азъ вѣрвахъ, че тая нощъ милиони нещастници съ мжка ще склопятъ очи предъ утрешния день, който трѣбва на всѣка цена да имъ донесе поне малко радостъ въ живота. И тѣхнитъ бедни сърдца, отрудени и обременени отъ живота, сега трептятъ въ неизвестностъ и очакване, като малкитъ детски сърдца предъ нѣкой голѣмъ и скжпъ подаръкъ. . .

Внезапно въ ношъта глухо проехтѣ камбаненъ звънъ. Величественитъ звуци се понесоха властно и гордо на вредъ, тѣй дивни тихи, както божественитъ слова. Ударитъ се носѣха единъ следъ другъ тайствено, и разтилайки плавно (въ) изъ околнота, се губеха далечъ въ мрака. Сърдцето ми заби изведнѣжъ силно, като че ли искаше да изхвъркне.

Тия тѣй хубави, тѣй божествени звуци го влѣчаха. Скоро глухитъ улици се изпълниха съ хора, които отиваха да чуятъ отъ устата на побѣлелия свещеникъ ония слова, които правяха сърдцата смирени и добри. Христосъ щѣше да възкръсне, и заедно съ него и правдата, която бѣше разпнатъ съ вѣкове на кръста. Божествената свѣтлина щеше да се залѣ навредъ и да проникне до всички самотни и бедни сърдца за да ги освѣти и да имъ покаже истинскитъ пжтъ. Слънцето на другия день щѣше да изгрѣ величествино и гордо и съ своитъ лжчи ще стопли всички ония студени сърдца, които сж тнѣли въ мизерията и лжжата и ще ги направи смирени и добри.

Тоя Великъ-денъ, който носеше хиляди радости и милиони сълзи, настжпваше бавно и величествено, заедно съ камбанния звънъ, разтилайки се навредъ, стигайки до всички. Въ тоя день всички поробени

християнски народи по цѣлото земно кжлбо щѣха да си спомнятъ съ мжка за своята заграбена и огнета свобода. И всички ония, прокудени и далечъ по чуждитъ земи щѣха да заплачатъ за миналото бащино огнище, което, може би, нѣкога не ще да видятъ.

„Христосъ Възкресе и смертъо смертъ поправъ“, възпѣва високо черковния хоръ. И въ сжщата минута, азъ виждамъ по-бледитъ и измжчени лица на хората да проиграва леко усмивка, като бледа искрица всрѣдъ вѣковния мракъ. Хиляди хора съ свѣщи въ ржце и съ спокойни и весели сърдца честуватъ Възкресението на мжченика, разпнатъ отъ смитъ тѣхъ на кръста. Безбройно много свѣщички прѣскатъ всрѣдъ мрака тихо божествена свѣтлина на истината, която въ този моментъ тържествуваше.

Еква тържествениятъ химнъ на хора. За мигъ всичко онова, което е тежало и измжчва-

ло изчезва и душата става лека като птичка, и тя разперя крилѣ, волна и щастлива, за да полети всрѣдъ необятния ширь. Сърдцето забива радостно и гърдитъ се изпълватъ съ нѣкаква луда радостъ. Лицата просияватъ щастливи и погледътъ чистъ като сутринната роса се отправя нагоре кждето трептятъ звездитъ, кждето живѣе Богъ. Вътре въ насъ запѣва божественото и човѣшкото въ една дивна влѣшедна хармония и ни понася заедно съ Христа къмъ небето. . .

И мисля унесенъ азъ: „Защо Христовата правда озарява душитъ на хората само за моментъ и не пуца дълбоко корени въ тѣхъ? Защото още утре ще се забравятъ великитъ слова на Христа за правда, миръ, и любовъ, а ще излѣзатъ пакъ на сцената омразация, алчностъ, експлоатацията, сълзитъ, страданията и смъртъта, така както е било преди 2,000 години. . .